
B

K O M P L E X

---

listopad 2020

75. číslo

Obsah

Novinky	1
Redakce	1
Hledá se myš	2
Ježík	4
Rčení	5
Hlášky	6
Kontroverzně zaláskovaná úvaha	7
3 fota ze života angličtinářky Silvie Rážové	8
Oto	9
Projektové dny	10
Melodie-19	14
Jídlo	15
Vzteky	16
Výber básní	17
Desatero pro maturanty	19
Kočky jsou prostě IN!	22
Musíš běžet	23
Co nám Covid vzal a co dal?	25
Průzkum	25
Rozhovor s profesory	28
"Tiché" problémy	31
Co nám řekli prváci?	32
Anketa	35
Skandál!	40

Novinky v B-komplexu

Minule jsem se s Vámi loučila slovy, že právě čtete poslední online verzi školního časopisu B-komplex. Nebyla to pravda. Možná se mi chce při psaní těchto řádků smát. Možná brečet, křičet... Anebo od každého trochu. Sedím před počítačem a píšu tento úvodník. Vy také sedíte před počítačem. Ale před jiným a jinde. Někde daleko.

A já se usmívám. Mám radost. Z toho, že se nám podařilo vydat číslo s mnoha zajímavými tématy od zajímavých autorů, i z toho, že jej právě čtete. Opět se můžete těšit na tradiční rubriky, jako jsou rozhovory, hlášky profesorů a přírodovědné zajímavosti, ale i na spoustu novinek. Přečíst si můžete výsledky studentské ankety „Co dělám při online výuce...“, botičské „fake news“, rady od našich bývalých studentů a pár aktuálních zamyšlení.

Jsme tu s Vámi a myslíme na Vás. I když nás od sebe dělí několik WiFi sítí...

Ráda bych se s Vámi rozloučila se slovy, že právě čtete poslední online verzi školního časopisu B-komplex, ale bylo by to už příliš velké kliše...

Veronika Hanušová

Redakce

Šéfredakce:

Veronika Hanušová

Redakce:

Michal Venta

Áňa Podrazká

Jakub Třešňák

Anna Urushadze

Sofie Šandová

Korektura:

Dana Nováková

Sazba:

Adam Izák Pospíšil

Dumitru Dutceac

Kresby:

Veronika Hanušová

Grafika:

Mirka Novotná

Kresba titulní strany

Veronika Hanušová

Úprava titulní strany:

Josef Trojan

Kontakt

Redakci můžete kontaktovat na e-mailu b-komplex@gybot.cz.

Hledá se myš

Vážení kolegové,

V učebně 54 jsem dnes na katedře našla bezdrátovou myš. Pokud ji postrádáte, zastavte se u mě.

S pozdravem,

Eva Kotrčová

Vážení kolegové,

Akce MYŠ má pokračování. Domnívala jsem se, že patří k PC do učebny 54, ale není to tak. Pravděpodobně je někoho z vás a omylem jste si svoji myš vyměnili za školní. Prosím vás tedy, abyste si zkontrolovali svoji bezdrátovou myš (pokud ji máte), a je-li na ní napsáno HP, abyste ji u mě vyměnili za Logitech. Myším zdar!

Eva K.

Vážení kolegové,
situace s myšmi se vyvíjí. Ta, kterou jsem našla v 54 (Logitech), patřila posluchačce. Teď jsme tedy ve stavu mínus jedna úplně nová myš! Moc prosím, kdo jste od začátku září pracoval s dětmi s PC a klávesnicemi a myšmi v učebně 54, dejte mi to prosím vědět. Někdo ji nevrátil do vestavěné skříně v učebně.

Děkuji a ach jo,
Eva K.

Vážení kolegové,
tímto se připojuji k relaci Gymnázium Botičská pátrá, radí, informuje. V učebně biologie v přízemí č.29 se postrádá jeden osmák. Naposledy byl spatřen v pátek sedmou hodinu při hodině literatury v okamžiku, kdy údajně chroupáním mrkve rušil výuku romantické básně Máj. Kdo o osmákovi či jeho únosci něco ví (češtináři!), okamžitě informujte kabinet přírodopytců.

S pozdravem přírodě a osmákům zdar,
Petr Šíma

Vážení kolegové,
doufám, že oba hlodavce aspoň někdo krmí.
S pozdravem světu mír a krmivo,
Zdena Hlistová

Vážení kolegové,
v pátek sedmou hodinu se neprobíral Máj, ale Kafkova Proměna. Nemůžete to mít se zmizením hlodavce nějakou souvislost?
Dana Nováková

Vážení kolegové,
ruším pátrání po osmákovi. Byl nalezen u želváka Borise. Oba jsou sice v šoku, ale živí.
S pozdravem přírodě zdar,
Petr Šíma

Vážení kolegové
myš se také našla, krmil ji Evžen. Děkuji všem za spolupráci při pátrání.
Hezký den,
EK

Tento článek netradičně začíná fotkou. Pokud vaše první myšlenka byla, že se jedná o roztomilý model koronaviru, nenechte se zmást. Dívá se na vás zajímavá ryba z rodu čtverzubců, a to ježík hnědý. Já sama mám tyto nevšední obyvatele moří velmi ráda. Jednoho vypreparovaného ježíka mám v pokoji na poliče. Sestra se ho bojí, zbytek rodiny nad ním kroutí hlavou. Já sama spíš kroutím hlavou nad tím, co všechno tento malý sympaťák dokáže.

Ježík se v případě ohrožení dravcem dokáže nafouknout, aby nepřítele odradil svou velikostí. Dlouho se předpokládalo, že ryba v tu chvíli přestane skrz žábry přijímat kyslík, dvojice australských vědců však před pár lety objevila, že je to právě naopak.

Biologové Georgia Evelyn McGee z univerzity Jamese Cooka a Timothy Darren Clark z Australského institutu mořské vědy se vydali na Velký bariérový útes v Austrálii, kde odchytili osm ježíků a převezli je k dalšímu zkoumání do institutu. Tam simulovali přítomnost dravce a s použitím speciálního respirometru pozorovali chování a fyziologické funkce ryby.

Všichni ježíci se nafoukli obvyklým způsobem, tedy polykáním vody do žaludku. Zjistili však, že ve zvětšeném stavu nepřijímali skrz kůži mnoho kyslíku. Přesto hladina kyslíku ve vodě kolem ryb dále klesala a ukázalo se, že přijímají vzduch dál skrze žábry, a že tedy ryba nadále dýchá, zatímco se nafukuje.

Zajímavé také je, že jim trvalo v průměru pět hodin a třicet šest minut, než se vrátili zpět do původní velikosti. Další výzkumy ukázaly, že čtverzubci jsou po tomto procesu extrémně vyčerpaní a celý proces dokáží zopakovat maximálně osmkrát za sebou. Až tedy budete příště klepat na akvárium, aby se ten roztomilý ježík legračně nafoukl, vzpomeňte si na to, že bude velmi smutný a vyčerpaný. Stojí ho to mnoho energie a sil. . .

Veronika Hanušová

Jestlipak víte, kde se vzalo rčení:

1. O sto šest

Dělat něco o sto šest znamená dělat to naplno. Vše začalo u sázky dvou přátel uzavřené v roce 1880, kde jeden se vsadil s druhým, že do svátku sv. Jana Nepomuckého získá přízeň dívky, do které byl zamilovaný. V den, kdy započalo jeho úporné snažení o srdce své vyvolené, zbývalo do 16. května, kdy se slaví Nepomuckého svátek, 106 dní. Dnes například kverulanti o sto šest zasílají na úřady veřejné správy žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

2. Jdi do háje

Dnes velmi nevinně znějící nadávka, kterou nejspíše v konkurenci vulgárních termínů, kam můžete někoho poslat, nikoho nepobouří a neurazí. Dříve ale slovo háj znamenalo hřbitov, tudíž pokud jste někoho poslali do háje, naznačovali jste mu tím, že by měl zemřít. To už tak mile nezní.

3. Být z něčeho jelen

Rčení, které poukazuje na něčí zmatenost a nedostatek důvtipu, vzniklo za první světové války, když čeští vojáci museli v rámci císařské armády Rakouska-Uherska bojovat po boku Maďarů. Ti se během nástupu hlásili při vyvolání svého jména právě vykřiknutím slova: "jelen", což je maďarský výraz pro: "přítomen". To, že maďarština používá slovo, které zní jako české jméno zvířete, spolu s často nízkou inteligencí maďarských branců, přišlo Čechům legrační a celé se to ujalo a používalo i po válce.

4. Houby s octem

Když se Ježíšovi dostalo houby s octem, neprojevoval velké nadšení. Když se o někom řekne, že o něčem ví houby s octem, znamená to, že neví o dané věci vůbec nic. S nějakými hříbký v láku to ale nemá nic společného, původ rčení je nutno hledat v bibli, kde ukřižovanému Ježíši, který trpí žízní, římský voják posměšně podá na kopí napíchnutou houbu namočenou v octu, tedy něco, z čeho se rozhodně nenapije, a je tedy úplně k ničemu.

5. Oslí můstek

V přeneseném významu jde o označení spojení dvou nesouvisejících témat a vzniklo v dobách, kdy byla jízda na oslu levnější formou jízdy na koni. Osel ale na rozdíl od koně neuměl přejít nebo přeskočit ani sebemenší příkop, a všude se tak musely stavět malé lávky, aby se jezdec vůbec někde na oslu dostal. Zmapováno je i první použití sousloví oslí můstek v dnešním významu, které použil ve 14. století filosof Jean Buridan. Ten se proslavil i jiným pojmem, a to tzv. buridanovým oslem. Je to obrazné vyjádření pro lidskou nerozhodnost. Termín se vztahuje k paradoxní situaci, kdy osel mezi stejnými dvěma kupkami sena zemře hladem, protože není schopen se rozhodnout, z které kupky se má nažrat.

6. Dávat si bacha

Poměrně rozšířené vysvětlení je, že synonymum k tomu, když si má někdo dávat pozor, vzniklo podle jména absolutistického kancléře Alexandra Bacha, před kterým se každý musel mít na pozoru. Realita je ale prozaičtější, "bacha" si totiž lidé dávali už dávno před Bachovým narozením, jedná se o českou zkomoleninu německého "Obacht!", což znamená v žargonu zlodějů právě "dej si pozor".

7. Je to na draka

Prohlášení, že je něco k ničemu, je v této formě takové téměř až pohádkové. Nenechte se ale mýlit, místo pohádek o dracích je původ rčení nutno hledat tak leda ve slovníku německých vulgarismů. Drak totiž není ničím jiným než zkomoleninou německého "Dreck", což znamená výkal. Tudíž když je něco na draka, je to zároveň na ho*no.

8. Kout pikle

Nejslavnější pikle kuli proraďní ráďci v Šíleně smutné princezně. Dnes podobní jedinci sedí v parlamentu. Hovorový výraz pro to, když na někoho vymýšlíme nějakou zákulisní a nekalou věc, kupříkladu spřádáme jakýsi komplot. Pikle je pak množným číslem slova pikel, což byla malá středověká bodná zbraň, která šla lehce ukrýt a pak někomu nepozorovaně vrazit do zad. Její výroba měla tedy s dnešním intrikařením leccos společného.

9. Být v čudu

Většina lidí chápe tento výraz pro to, že někdo nebo něco zmizelo tak, že se jedná o zkomoleninu "být v čoudu", tedy utíkat pryč takovým způsobem, že se za člověkem práší. Historie nám nabízí ještě jedno humornější vysvětlení. ČUD neboli Českomoravské úvěrové družstvo byl podnik, který lidem nabízel půjčky. Jeden ze zakladatelů svou kempeličku vytuneloval a s penězi zmizel neznámo kam. Ti, kteří přišli o peníze, tak rázem věděli, že jejich úspory jsou v "ČUDu".

10. Chytat lelky/ lelkovat

Lelek - malý líný pták, jehož chytání je zbytečné. Celý den spí a aktivní je jen k večeru, kdy loví hmyz. Líní lidé, kteří nic nedělají, jsou tak stejní jako tento ptáček. Co se jeho chytání týče, ptáčníci věděli, že právě vzhledem k neaktivitě lelků je přes den prostě chytit nemohli, a tak úsloví s chytáním lelků používali k naznačení toho, že se zabývají něčím zbytečným a nepotřebným.

Hlášky

- **Rezková:** „Já ho přerazím... Vyhodí půlku jablka – co by za to daly děti v Africe...“
- **Keprtová:** „Něňunaněněnuuu... Tak se to jmenovalo. Porad'te mi, němčinářky...“
- **Hlavsa:** „Když někdo zkolabuje, vyhod'te ty čumily debilní z tramvaje!“
- **Keprtová:** „Nerada to říkám, ale mám ve svém okolí člověka, co volil Klub přátel piva. Jako, teď už se s ním teda moc nebavím.“ Třída mlčí. K: „Je to můj exmanžel. Ale, to von je jako onkologický primář, abyste si nemysleli. To já jsem se s ním neseznámila někde v ehmmm, no...“ Studentka: „V hospodě.“ K: „Jo, tak. Takže to ne...“ odmlčí se. „Ale počkat, vlastně jo, seznámili jsme se v hospodě... Ale už se s ním moc nebavím,“ dodá.
- **Hlavsa:** Lordózu můžete nejčastěji vidět u sekretářek. „Prdel ještě v kanceláři a hlavou už jsou doma.“
- **Otto:** „Takže Vám přeji hezké podzimní prázdniny, Vánoce...“
- **profesor:** Byli odsouzeni k trestu smrti nebo zastřeleni.
- **Nováková:** Vždycky jsem měla jedničku z ruštiny, protože jsem dobře zpívala.
- **Keprtová:** Zpracuj si referát na Jakuba fatalistu. Nebo si vem Jeptišku.
- **Luňák:** (na Hanku) Nevím, proč je na mě tady takhle vystrkujete. Kdybyste si je zastrčila, tak bych si jich ani nevšiml. (Myslel tím Hanciny boty.)

Kontroverzně zaláskovaná úvaha

Neexistuje více nežli jedna láska. Žádná mateřská, platonická, přátelská a další, jež ani nebyly odděleny vlastním přídavným jménem. Všechny výše zmíněné city označují odlišný způsob náklonnosti k danému jedinci. Láska je záležitostí dvou, ve vzácných případech tří a více jedinců, není vyloučena ani láska mezi člověkem a předmětem. Intimní.

Kdož nemá tuto potřebu, nikdy neucítí *pravou* lásku. Netvrdím ani, že při každém styku je třeba tohoto citu. Z matematického hlediska jde tedy o implikaci, pokud daného člověka milujete, chcete s ním zažívat i nějaké ty intimní chvíle. Cítit teplo, vůni potu, slyšet nepravidelný dech, šimrání v podbřišku a hřejivý pocit pomalu se rozlévající se po celém těle. Pocit, že opět budete sami spolu. Pocit, že po dlouhé, romantické procházce se zastávkou na oběd přijde *ta* chvíle. A že těch chvílí ještě bude dosyta.

Není vyloučené, že láska je pouhý instinkt, jenž se dochoval v genech od našich předků z pravěku. To ale stále samotný soubor vjemů a pocitů zdaleka neodsuzuje. Láska je pro většinu lidí potřebná, milovat a být milován nás uspokojuje a činí šťastnými. Bez lásky se cítíme opuštění, ztraceni a ve stálém pocitovém chladu. Lidé vyhledávají lásky, aby se zahráli od toho ledového a jinak bezcitného světa. Přátelé i rodina na vás nemyslí a ani se o vás nestarají stejným způsobem jako ten, kdo vás miluje.

Láska může přijít, nu vyhasnout může jakbysmet. Člověk se honí za láskou tak dlouho, až ji nakonec zcela udupe a nakonec v mrazivé vánici stopy sněhem ještě zahladí. Přestože svou

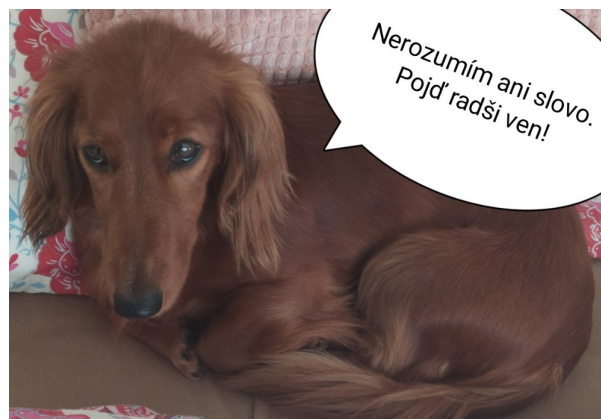
druhou polovičku doposud má u svého boku, stále v jejím v objetí a zásoben polibky, pomalu umrzá. Nikdo nechce zůstat kusem necitelného ledu – a kdo se jím stane – už nikdy nezažije ty krásné hřejivé chvíle. Často není jiného východiska než se pokusit odlepit, obdobně jako oddělit jazyk od zmrzlého kovového sloupu. Přijde bolest, často doprovázená slzami a smutkem. Rána se však většinou zvládne zahojit. Občas rychleji, občas to chce spoustu času, než budou jizvy zcela zaceleny. A rychleji se zvládne zhojit, pokud najde další zdroj lásky.

Proč nás pocit lásky opouští? Možná ani neopouští, spíš si na ni po čase zvykneme natolik, že nám nedostačuje. A zvýšit dávku lásky lze jen stěží. Co však lze, je ji (v horších případech) odměnit. Cítit totožnou láskou ke dvěma různým jedincům není možné, každého, dá se říct, milujeme trochu jiným způsobem. Lidé kvůli troše pocitu lásky občas (často) jednají zcela iracionálně, aby tak ukojili svou potřebu. Zní vám to povědomě? Obdobně se chovají jedinci závislí na jakémkoliv jiné droze.

Téměř všichni jsme závislí na lásce. Jen dítě trochu vypěje, začne se samo a ještě k tomu dobrovolně zamotávat do nití této obzvláště nebezpečné drogy. Jen málokdo jí unikne či nebude jakkoliv negativně poznamenán. Zahrávat si s ní sem tam znamená i smrt. Ale i štěstí.

A.

3 fota ze života angličtinářky Silvie Rážové

Oto, no toto aneb Příběh jedné nešťastné bitvy

Na začátku celého příběhu stála jednoduchá myšlenka. Pakliže se Východofranská říše alias Svatá říše římská stala r. 962 nástupcem nejslavnějšího, nejlepšího a nejúžasnějšího impéria všech dob, tedy Říma, nebylo by dobré, aby pod svatoříšskořímskou pravomoc spadala i Itálie s Věčným městem? Nápad jistě dobrý. Výsledky nebyly dobré.

Myšlenky se chytil a nepustil Ota II. z dynastie Otonů, syn stejnojmenného otce a otec stejnojmenného syna, kteří se akorát honosili jinou číslovkou. R. 982 tento mladý německý panovník táhl na odbojné a tehdy ještě řecké město Kroton (neplést se slovem s jinými samohláskami) ležícím v jižní Itálii. Město s antickými kořeny však Otovi zkřížilo plány hned na začátku tím, že oproti očekávání odmítlo bojovat, zavřelo před armádou hradby a připravilo se na obléhání a vyhladovění, čímž se stalo kolébkou masochismu a anorexie.

Druhé zkřížení plánů nastalo ve chvíli, kdy se na pobřeží vylodili Arabové, v jejichž područí spočívala nedaleká Sicílie. Ota pod tlakem situace reorganizoval síly a utkal se s neočekávaným nepřítelem. Přes prvotní německé vítězství byla Otova armáda zdecimována a poražena během druhého, odvetného útoku, a Otovi s hrstkou věrných nezbylo než prchnout.

Za směr úniku byla zvolena pláž, která z nějakého důvodu představovala nejbezpečnější možnost. Náhoda tomu chtěla, že se na břehu zrovna vyskytoval Žid s koňmi, pravděpodobně sledoval průběh bitvy a uzavíral sám se sebou sázky, kdo asi vyhraje a komu dráž prodá oře. Pomazané hlavě jednoho půjčil či spíše odprodal, Ota prchnul a za chvíli se díky jakési bárce již kolébal na vlnách Tarentského zálivu.

Příběh má nečekané rozuzlení – arabský útok vylákal zpoza hradeb Řeky, kteří z vrozené zvědavosti vyslali lodě a které společně s Židem na pobřeží monitorovaly boje. Tato zpravodajská základna, jež měla za cíl sdělit vedení města, ke komu by bylo vhodnější se připojit, jako bonus za své nicnedělání dostala živého císaře, což se nakonec ukázalo jako berná mince a Kroton se nakonec uvolil pomoci Otovým silám. Bitvu už ovšem nevyhrál.

Epilog je zároveň koncem Otova života – Ota, zamilovaný do Itálie, se r. 983 znovu pokusil o jihoitalské tažení, ale během tradičních letních epidemií podlehl malárii. Zanechal po sobě manželku, matku, sestru a sestřenicí, za nezletilé uvedl tři dcery a synka. Přeživší a uvažováníschopné příslušnice otonského rodu posléze svolaly sabat, honosně zvaný též colloquium dominarum, kde se dohodly na mocenském uspořádání říše a zachránily tím Otovi Poslednímu trůn. Poučení? Nevěřte Arabům. Nevěřte Řekům. A nevěřte imunitě, že to společně zvládnete.

Jakub Třešňák, záhrobí (absolvent Gybotu)

Příklady letošních Projektových dní druhých ročníků

Unikátní pražské zvony

Vyšehrad – Místo opředené pověstmi

Slyšeli jste už o pražském Vyšehradě, pevnosti tyčící se nad řekou Vltavou? Pokud ne, tak je tato reportáž přesně pro Vás. Dnes se totiž budeme zaměřovat především na zvony nacházející se v bazilice sv. Petra Pavla. Nadále se můžeme v areálu setkat například s Čertovým sloupem, Vyšehradským hřbitovem, rotundou sv. Martina a mnoho soch připomínajících českou historii.

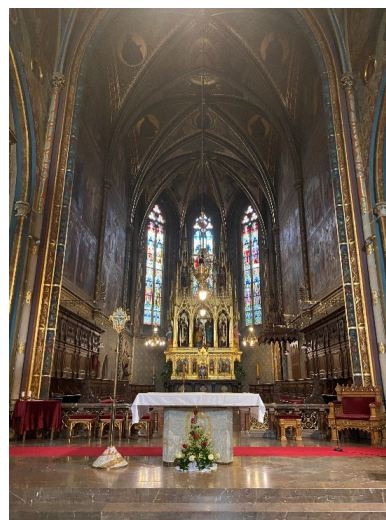

Nyní Vám přiblížíme zvony samotné. Původně nebyly ve věžích, ale měly svou vlastní zvonici, stojící odděleně od baziliky. Věže byly zvony osazeny až roku 1903, vytvořili je ovšem už roku 1584 a 1621. Z původních zvonů zbyly pouze ty, které visí v jižní věži.

Unikátním prvkem, který zaujme každého návštěvníka baziliky je také zvonkohra složená

ze čtrnácti zvonů. Ty se rozeznávají každý den mezi jedenáctou hodinou ranní a devátou hodinou večerní. Zvonkohru doplňují čtyři velké zvony: *Marie*, *Josef*, *Richard* a *Václav*. Současně dokáže zvonkohra zahrát až padesát melodií, v budoucnu se má počet melodií zdvojnásobit. Zvonkohra hraje například: skladby Bedřicha Smetany *Vyšehrad* a *Vltava*, Českou státní hymnu a mnoho dalších.

Naši reportéři baziliku sami osobně navštívili a největšími překvapením se pro ně stalo zjištění, že zvonkohra je ovládána počítačem a hraje za pomoci elektromagnetických kladívek.

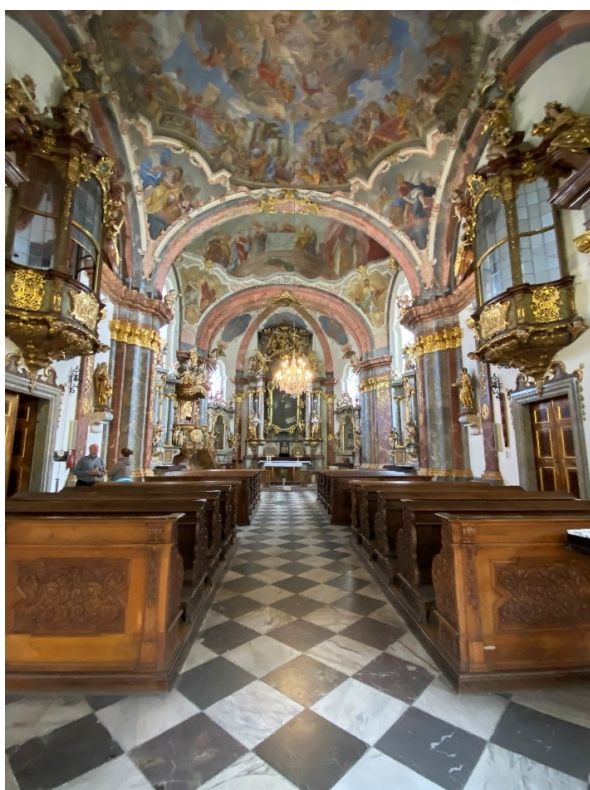
Loreta – česká Santa Casa

Pokud si chcete zvuk Lorety opravdu užít neudělejte stejnou chybu jako naši reportéři. Na místo dorazili přesně v jedenáct hodin, první středu v měsíci, kdy se celou republikou rozeznívají sirény.

Loreta vyniká především svou zvonohrou, která není dosud modernizována. Tím se stává jedním z posledních barokních nástrojů v Česku. „Zvonohra, která přichází každou hodinu povzbuzuje k modlitbě, je v podvědomí lidí s Loretou nerozlučně spjata.“

Naše reportéry zaujal především původ názvu komplexu, ten pochází z italského poutního místa Loreta, kde se nachází tzv. Santa Casa (Svatá chýše), v té prý údajně přebývala Panna Marie. Další zajímavostí je fakt, že posledních sto let hrála Loreta jednu a tu samou skladbu *Tisíckrát pozdravujem Tebe*. Napadlo by někoho z Vás proč? Protože všichni zapomněli, jak lze skladbu změnit. Chcete-li Loretu navštívit doporučujeme si přečíst alespoň jednu z pověstí vážících se k tomuto kouzelnému místu.

Katedrála sv. Víta – Srdce českých zemí

Chystáte-li se navštívit Prahu, tak určitě miníte prozkoumat Pražský hrad a my Vám to pouze doporučujeme. Jako správní reportéři nesmíme rozhodně vynechat nejvyšší pražskou věž, ve které visí největší a nejtěžší zvon v česku.

Zvon nese jméno Zikmund a stejně jako všechny ostatní zvony v katedrále je rozezváněn ručně, což je už v dnešní době raritou. Rozezvánějí ho tzv. zvoníci, kterých je v současné době dvacet tři (osm žen a patnáct mužů). Aby zvoníci neohluchli musí nosit protihluková sluchátka, která jsou schopna utlumit zvuk o síle až 120 dB, což je srovnatelné s hlukem vzlétající stíhačky.

V katedrále nevisí však pouze Zikmund, spolu s ním sdílejí Jižní věž také: Václav, Jan Křtitel, Josef, Dominik, Maria a Ježíš. Se zvony souvisí mnoho pověstí, jednou z nich, kterou určitě znáte i Vy je pověst u samotném zvonu Zikmund. Ta vypráví, že pokud pukne jeho srdce hrozí českým zemím nebezpečí. Tak se tomu stalo naposledy v roce 2002, kdy tři měsíce po jeho puknutí došlo k tisícileté vodě.

Za nás dáváme všem třem místům palec nahoru a doporučujeme Vám abyste je osobně navštívili.

Vlaková stanice Praha Vyšehrad

Stanice Praha Vyšehrad, již dlouho zchátralá a omšelá budova, jejíž posprejovaná omítka pomalu opadá, je takřka nepostřehnutelná i z bezprostřední blízkosti. Budovu ze všech stran obrůstají keře i stromy a její minulý život připomíná snad jen freska okřídleného kola nad hlavním vchodem. Secesní budova sloužila své funkci od roku 1872, kdy se uskutečnila stavba na návrh architekta Antonína Balšánka, avšak jsou zde i pochyby, neboť architekt, publicista, historik a pedagog Zdeněk Lukeš považuje za autora Jana Vejrycha. Po bližším prozkoumání okolí nádraží je jasné, že budova i nadále žije životem. Hromady nevábných odpadků naznačují, že lidská noha zde kráčela velmi nedávno.

Budova je dnes hlavně využívána osobami bez domova a je terčem sprejerů ze všech stran. Roku 2001 byla památkáři budova prohlášena za kulturní památku. Ke dvoupatrové budově do roku 2008 patřil, památkáři oceňovaný,

domek čekárny z hrázděného dřeva, jenž byl na počátku téhož roku nelegálně zbourán.

Stanice leží na trati mezi stanicemi Praha hlavní nádraží a Praha Smíchov, do roku 1888 po trati jezdily výhradně nákladní vlaky, až začátkem 20. století byla trať opatřena druhou kolejí a jezdily po ní i osobní vlaky.

Mezi lety 1948 a 1964 se stalo u nádraží několik smrtelných nehod a v roce 1960 se stanice pro veřejnost zrušila a od té doby sloužila pouze jako výhybna, která je od roku 2014 ovládána dálkově ze stanice Praha Smíchov.

V roce 2001, kdy se budova nacházela v dezolátním stavu, jednali České Dráhy se třemi potencionálními zájemci o koupi budovy. Konkurs nakonec vyhrála společnost Nádraží s. r. o. s projektem multifunkčního centra, nicméně v roce 2003 se mezi společnostmi ČD a Nádraží s. r. o. objevil spor, jejímž výsledkem byla anulace smlouvy a od té doby patří budova a přilehlé okolí Českým drahám.

Kolem roku 2004 chtěly ČD obnovit zastávku, ale protože podle nových nařízení nemůže být zastávka v oblouku, musela by se přesunout blíže k Ostrčilovu náměstí. Tímto ČD ztratily zájem vlastnit budovu nádraží, a tak vypsaly výběrové řízení na prodej budovy.

Praha 2 začala o budovu nádraží usilovat, ale cena byla příliš vysoká – 40 milionů korun a vzhledem k tomu, že se opravy odhadovaly na 100 milionů korun, Praha si tuto investici nemohla dovolit. Budova tak nadále upadá v zapomnění a její další osud je neznámý.

Autoři: Barbora Bejdáková, Tereza Kulhánková, Adam Holas, Michal Venta

melodie-19

Tóny houslí hrají gramofony.
Tóny podzimu barví listy stromů.
Lidé kolem pořádají hony -
proti tónům starých gramofonů

U babičky už nezní melodie,
za své vzal pejsek a kočička.
Všude jen chaos a entropie,
změnila se mi má babička.

Prodala lapače prachu,
s nimi háčkované krávy.
V šálu přes tvář plna strachu -
čeká televizní zprávy.

Babička nechala háčkování,
prodala gramofon s úroky.
Shání si nákladné očkování -
není tu s námi prý na roky. . .

Babičce nechybí gramofon,
dokola hrají jí zprávy.
Každý den tentýž divný tón,
kéž už jsou ty zprávy zdravý.

Babičku nemůžu navštívit.
A tak doufám, že se ten svět nějak uzdraví.
A koupím jí nový starý gramofon.
A její úsměv nebude zakrývat kus látky. . .

Veronika Hanušová

Je líbo červa aneb Rubrika o jídle a jeho přípravě (zvláště toho netradičního)

Mouční červi

V předešlých článcích jsem vám uvedl dva recepty na nezvyklá jídla, ale stále jsem nedošel k onomu pokrmu z názvu této rubriky, a to červům. Moučným červům, abych byl přesnější.

Mouční červi je označení pro larvy Potemníka moučného, což je škůdce moučných skladů a výrobků. Tyto larvy se v poslední době stávají velmi populární složkou potravy. Jsou bohatým zdrojem bílkovin, a proto se také používají k příkrmování hospodářských zvířat (hlavně slepic) či ke krmení plazů apod. Někomu jistě přijde představa toho, že jí hmyz, odporná, ale můžu vás ujistit, že při správné přípravě jde o pochoutku. Uvedu vám tedy zde recept na smažené červy plus bonusový recept.

Před samotnou přípravou je vůbec nejdůležitější ony moučné červy sehnat. Mně osobně se osvědčil e-shop „Broukárna.cz“ (# no promo). Poté, kdy si vyzvednete svou živou zásilku, je dobré červy přemístit třeba do větší plastové krabice s víkem. Dále je nutné červy nechat jeden až dva dny bez potravy, tímto zajistíte, aby jejich zažívací trakt nebyl plný stravy, neboť se jedí vcelku. Po této proceduře doporučuji červy prosít v síti od zbytků kutikuly a trusu a rozdělit do dávek do sáčků. Následně je nutné červy humánně usmrtit. Tohoto docílíte ponecháním červů v mrazáku po dobu 1 dne. 15–30 minut by mělo stačit, ale je lepší si být jistý. Takto jsou vaši červi připravení ke kulinářské přípravě. Celý tento proces je možné přeskočit koupí již zmražených červů, ale nejsem si jistý, jestli je tato možnost v ČR dostupná.

Nyní k samotné přípravě. Co budete potřebovat: • Vodu • Sůl • Olej na smažení (slunečnicový, řepkový...) • Koření dle vlastního uvážení.

Postup přípravy: Červy vysypte z pytlíku na síto a omyjte proudem vody. Následně je přemístěte do hrnce s vodou, přiveďte k varu a vařte 3 minuty. Buďte opatrní, aby voda nevypěnila. Vaření změkčí kutikulu a zahubí případné patogeny. Sced'te je a promyjte proudem vody. Přemístěte na talíř s ubrousky. Osušte je od přebytku vody, která by při smažení byla velmi nežádoucí. Do pánve nalijte olej. Mně osobně vyhovuje větší množství oleje, ve kterém jsou červi plně ponořeni. Smažte je, dokud nebudou zlataví a křupaví, to je dle mého nejlepší konzistence pro jejich konzumaci. V praxi je nejlepší zkusit rozdrtit jednoho červa vařečkou.

Pokud tak lze učinit, jsou hotoví. Po usmažení je vyjměte z oleje a osušte od jeho přebytků. Nechte je vychladnout. Poté je přemístěte do větší mísy a osolte a ochuťte kořením dle vlastních představ. Protřepáváním se rovnoměrně prosolí.

Bonusový recept: **Na Červy v karamelu** budete potřebovat: • Hrnec krystalového cukru • $\frac{1}{4}$ hrnku moučných červů dle předešlého receptu • Dostatek vody na rozpuštění cukru – asi čtvrt hrnku. • Špetku soli.

Postup: Na dno pekáče dejte alobal a na něj rozprostřete červy. Do hrnce nasypete cukr a zalijte vodou. Zahřívejte, dokud se cukr nerozpustí. Pokud se stále nerozpouští, přidejte ještě trochu vody. Roztok cukru je třeba míchat, aby se nepřipálil. Přidejte špetku soli. Postupným varem vznikne karamel. Nemíchejte ho, aby se do něj nedostával vzduch. Důležité je ho nepřipálit. Hotový karamel nalijte do pekáče na červy a nechte zatvrdnout a zchladnout. Vzniklou karameločervovou placku rozlámejte na kusy a skladujte ve sklenici. Červi se výtečně hodí jako „chrumka“ k filmu nebo jen tak. Jejich chuť mi připomíná škvarky nebo arašídý. Pokud se rozhodnete tento zajímavý kulinářský počín vyzkoušet, přeji vám hodně štěstí a dobrou chuť. Budu rád, když se se mnou podělíte o své zážitky.

Filip Engler, 3.C

Je to k vzteku!

Je to tak. Často bychom nejradši koplí do koše, nebo třeba roztrhali papíry na kusy. Vlastně není důvod používat v předchozí větě podmiňovací způsob. Prostě to udělejte! (teda sešity a učebnice do školy radši netrhejte, to by vás pak mohlo mrzet...)

Vzteky (hněvy) je jednou ze šesti základních emocí. Jako takový je společný nejen všem lidem, ale i nižším živočichům. Představuje životně důležitou souhru kognitivních, behaviorálních a hormonálních dějů v našem organismu. Nedá se před ním utéct. Ani schovat pod roušku.

Možná, že cítíte vztek i při čtení tohoto článku. Máte za sebou několik hodin sezení před počítačem. Někteří z vás asi mají pocit, že si z online hodin odnáší akorát tak bolavá záda, ztuhlou šíji a vypálený zrak. Zavřeli vám školu, nemůžete se věnovat aktivitám tak jako dřív a jen stěží si zvykáte na jakýsi provizorní režim, který vám má přinášet funkční řád ve všem tom chaosu. Chápu, že jste našťvaní. Opravdu tomu rozumím. Také bych byla našťvaná – a vlastně i jsem. Je to k vzteku. Mně tu školu zavřeli taky...

Ale i přesto věřím, že k sobě jako lidé můžeme být shovívaví. Můžeme si jako parťáci pomáhat, přestože nás od sebe dělí několik wifi sítí... Proto prosím, až vás příště popadne vztek, najděte si nějakou starou bednu. Taky si ji najdu. Kopneme si do té bedny společně.

Veronika Hanušová

Co dělat se vztekem?

Níže najdete několik typů, něco pomáhá víc, něco méně. Ale všechno pomoci může...

- Stará dobrá polštářová bitva
- Běh v dešti
- Jarní (podzimní) úklid
- Boxování (neživých předmětů...)
- Tanec
- Čmárání na papír
- Vypsat se z toho
- Soustředit se na dech
- Uvařit si čaj, kávu...
- Dovolit se naštvat...

Výběr ze sbírky

Předkládáme Vám, milí čtenáři, úryvek z naší sbírky plné uspořádaného chaosu a automatismů. Pokud by někdo z Vás měl zájem o další tvorbu, neváhejte nám napsat.

Adam Izák Pospíšil a Josef Trojan

Noc v karanténě

Rozdrobit duši,
mrhat prostorem,
Bůh se musel přepočítat.

Nelze to vysvětlit.
Krása tekoucí krve,
motýli bez křídel.

Víří se hutný prach.
Zpívej mi, prosím.
Jsem unaven z vlastních myšlenek.

Trojan

Další tma

zavřeme poklopy
a zbudou už jenom vlny
málokdo pochopí
stav vzájemných tendencí
prodáme životy
sotvaže z čtvrtiny plny
pro tě ty zlobo ty
my nadlidští plebejci
upřímně proč plesat
s nedostatkem invence
můžeme jen mdle sát
všechny stíny z kredence
za oknem pan de Sade
pionýrem zkrz věnce

Pospíšil

Koruna

arytmie dlouhých kroků
víří
vlhké listí plné plísně
a hniloby

ptáci se přeci
musí dusit
čerstvým
vzduchem

jako nevědomky vychutnávat páry rtuti
jako hrát rudou smyčcem na nahé zápěstí
jako strach z tepelné smrti
jako rty pořezané rozbitou sklenicí

jen obdivovat symetrii
organických skeletů
ležících
na ulici

a někdy si prostě
sundat tu korunu
přetrpět šachmat
bodnými ranami

a chvíle
kdy napětí
a trpká úzkost
proplétá vlákna prostoru
chvíle
kdy si život hraje frisbee
s interkalárními disky
jen schovat pod roušku
a jen
čekat.

Trojan

Jitřní aut(omat)ismus

Vymezit se vůči střevům
Doutnat upuštěný kohoutek
Studené nádvoří ráno přes půl minuty
Potok dlažbou vnutý
Líbat košili
Prodat pštrosí vejce
Klikat myší a klít kočkou
Bez předsudků a bez kalhot
Podívat se do očí líbeznému uchu
Podprahový tlukot topořivá tělesa
Infra
Sníst advokáta na gumové matraci
Očima uchopit křehké prsty
Vyzvracet smutného velociraptora
A už se nevrátit

Pospíšil

Dnešní doba nám přináší mnoho nepříjemných situací, které nepříznivě ovlivňují náš život, zejména co se vzdělávání týče. Distanční výuka a veškeré zmatky okolo toho trápí momentálně všechny středoškoláky. Nejvíce však letošní maturanty, pro které je všechno mnohem těžší než obvykle. Situace z jara se opakuje a maturanti jsou opět vystaveni nejistotě a komplikacím ohledně distanční výuky. Po svých zkušenostech z maturitního ročníku jsem proto pro vás připravila **DESATERO ÚSPĚŠNÉHO MATURANTA (NEJEN) V DOBĚ KORONAVIRU**, které shrnuje vše, co mi přijde podstatné pro úspěšné zvládnutí maturitní zkoušky a potažmo přijímaček na VŠ ;-).

1. Učte se PRŮBĚŽNĚ

Naprostο nejdůležitější bod ze všech. I kdyby nic jiného, tohle si zapamatujte. K maturitě vás čeká naučit se velké množství učiva, mnohem větší, než jste byli zvyklí se učit naráz doposud. Opravdu není správná cesta k úspěšné maturitě nechat veškeré učení na týden před maturitou. Určitě jste slyšeli různá vyprávění o tom, jak se "Pepíček vůbec neučil, pak si to 2x přečetl o svaťáku a stejně má maturitu". Ano, netvrdím že se to nemohlo stát, možná měl Pepíček prostě jenom velké štěstí, anebo hodně dobrou paměť, netvrdím, že tohle nemůže být váš případ, třeba patříte mezi 1 % šťastlivců, avšak rozhodně se nevyplatí na toto spoléhat ;-).

Průběžné učení vám pomůže také k lepšímu upevnění znalostí. Pokud se budete učit průběžně po menších celcích, váš mozek bude moci znalosti zpracovávat postupně a budou se snáze ukládat do dlouhodobé paměti. Když se učíte nárazově, mozek musí naráz vstřebat velké množství informací, takové učení je pak mnohem méně efektivní a musíte mu k dosažení stejného výsledku věnovat mnohem více času než učení průběžnému.

2. Kombinujte RŮZNÉ ZDROJE

V dnešní době díky dostupnosti internetu máme přístup k mnoha různým typům zdrojů, tak toho využijme efektivně ;-). Nevyplatí se fixovat na jednu učebnici/webovou stránku a učit se jen tam (a už vůbec ne učit se z jedněch vypracovaných maturitních otázek, co si stáhnu na internetu ;-)), různá témata mohou být kvalitně zpracována v různých zdrojích. Pokud najdu učebnici, kde je výborně zpracovaná biochemie, nemusí to automaticky znamenat, že stejně dobře bude zpracována i například anorganická chemie a naopak. Pro to, aby si člověk udělal komplexní představu o látce, je velmi často potřeba si kapitolu přečíst ve více učebnicích z různých úhlů pohledu. Navíc pokud látku nepochopíte, je dobré sáhnout po jiném zdroji a zkusit jiný styl výkladu. Pro určité typy učiva se pak vyplatí podívat se například na videa a jiné interaktivní výukové materiály, na internetu je všeho spousta, stačí hledat a najít to, co vám osobně nejlépe vyhovuje

3. Učte se v SOUVISLOSTECH

Když budete v látce hledat souvislosti, velmi vám to usnadní celý proces učení. Budete-li se snažit v látce hledat logiku, uvidíte, že spousta jevů je provázaných, mnoho maturitních otázek z jednoho předmětu se překrývá a pochopením jedné látky můžete dobře navázat na látku další. Díky souvislostem v učivu se látku nejen rychleji naučíte, ale také si vytvoříte mnohem trvalejší paměťovou stopu, než když se učíte jen pojmy nazpaměť. Snažte se také propojovat látku z více

předmětů najednou, to vám pomůže získat ucelené znalosti, všechno vám bude dávat mnohem větší smysl a v tom stresu před maturitní komisí si spíše vybavíte takto získané znalosti než telefonní seznamy pojmů bez souvislostí :-).

[Schopnost učit se v souvislostech je často nezbytná pro úspěšné zvládnutí vysoké školy, mnoho přijímacích zkoušek a zkoušek na VŠ je založena na prokázání znalosti souvislostí různých jevů, čím dříve se naučíte takto se učit, tím lépe pro vás ;-)]

4. Srovnejte si PRIORITY

Pokud budete chtít úspěšně zvládnout maturitu, přijímačky a potažmo celé vaše budoucí studium, budete muset učením strávit nemálo času. Některý možná budete muset odkrojit z času původně stráveného svými zálibami. Mnoho z nás muselo již v průběhu studia na gymnáziu opustit některé své koníčky a místo toho sednout doma nad učebnici. Není to lehké rozhodnutí, avšak často nezbytné. Popřemýšlejte o tom, co je pro vás do budoucna prioritou, být dobrý chemik, lékař, právník, nebo hrát tenis a cvičit gymnastiku...? ;-). Příliš mnoho mimoškolních aktivit nás často zatěžuje a to se podepisuje na našich studijních výsledcích, ujasněte si, co je pro vás momentálně v životě přednější a tomu se věnujte, abyste nebyli zbytečně přetíženi, vaše budoucí já vám poděkuje :-)

[To samé platí i o předmětech ve škole. Soustřeďte se na ty, ze kterých maturujete nebo děláte přijímačky na VŠ. Nepotřebujete vědět všechno a mít ze všeho 1, nikdo není dokonalý a každému z nás jde o něco jiného, soustřeďme se tedy na to a rozvíjejme v tomto oboru své schopnosti do hloubky ;-)]

5. PLÁNUJTE si čas

Během maturitního ročníku si budete často připadat zavalení úkoly a ostatními povinnostmi. Proto, abyste na nic nezapomněli, je dobré pořídit si diář nebo jen používat elektronický kalendář v mobilu a tam si všechno postupně zapisovat. Budete tak mít přehled o tom, co je který den potřeba stihnout. Při větším množství úkolů a testů je dobré si třeba týden dopředu naplánovat, co se který den budu učit, abych nic nezanedbal a všechno zvládl alespoň částečně. Důležité ale je dávat si reálné cíle, nemyslet si, že se celou biochemii naučím za půl hodiny, a počítat s tím, že některá látka mi dá více zabrat a třeba nad ní strávím mnohem více času, než jsem původně počítal. Pokud budete mít dobře rozplánovaný čas, najdete si mezi učením i místo na své koníčky a setkání s kamarády :-).

6. Pracujte s MATURITNÍMI OTÁZKAMI

Nemusíte si ani vypracovávat všechny maturitní otázky sami, klidně je mějte od kamarádů, bývalých studentů nebo se můžete učit ze sešitů z minulých ročníků ;-). Důležité ale je, abyste od začátku roku s maturitními otázkami pracovali a tím si utřídili, co přesně se po vás u maturity bude chtít, a připravili si i nějakou osnovu, co si pak sepíšete na "potítku", hodně vám to pomůže :-)

7. KOMUNIKUJTE s vylučujícími

Učitelé tu jsou pro to, aby vám pomohli (většinou... ;-)), ne proto, aby vás potopili. Nebojte se je tedy kdykoli požádat o pomoc, pokud budete potřebovat cokoli znovu vysvětlit, objasnit nebo třeba se jen ujistit, jestli jsou vaše domněnky správné. Lepší je se 3x zeptat, než u maturity pohořet na něčem, co jste nepochopili ;-)

[Obzvlášť teď během distanční výuky je tenhle bod velmi důležitý ;-)]

8. SPOLUPRACUJTE se spolužáky

Jak už bylo řečeno, učiva je hodně a času málo, proto se vám bude hodit, pokud si práci rozdělíte mezi svými kamarády a nebudete na všechno sami. Každému z vás jde něco jiného, proto spolu navzájem diskutujte o učivu a opakujte si látku. Leckdy vám k pochopení složitějších jevů může pomoci i jen to, že si vyslechnete spolužákův pohled na věc zase jiným stylem, než je vyloženo v učebnicích nebo učitelem v hodině :-)

9. Nezapomeňte ODPOČÍVAT

Jeden z nejdůležitějších bodů. Při takovém množství učiva se lidem často stává že věnují tolik času učení, že zapomínají na sebe, své tělo a své potřeby. Takovým přístupem si můžete způsobit i velmi nepříjemné zdravotní problémy. Pamatujte si, že nic na světě není důležitější než vaše zdraví. Pokud se nebudete cítit dobře, dejte si pauzu, odpočiňte si, naberte síly, učení vám potom půjde mnohem líp ;-). Plánujte si mezi učením pravidelné pauzy, jděte se projít ven, zaběhat si, zkrátka cokoli, co vám pročistí hlavu. Naše schopnost soustředit se na učení není neomezená, často nám ke snížení únavy a stresu pomůže jen tak málo, jako je na 20 minut zavřít učebnici a pustit si oblíbenou písničku ;-).

10. USMÍVEJTE SE na svět kolem sebe ;-)

Ano, je to tak, s úsměvem jde vždy všechno líp! Konec konců, je to "jen" maturita, nejde vám o život, zvládli to tisíce lidí před vámi, tak proč byste to nemohli zvládnout i vy ;-). A i kdyby se to napoprvé nepovedlo, vždycky máte šanci zkusit to znovu a nikdo vám za to hlavu neutrhne ;-)

Všem letošním maturantům přeji v této nelehké době HODNĚ ŠTĚSTÍ k úspěšnému zvládnutí maturitní zkoušky ;-). I my to minulý rok zvládli a vy to taky zvládnete, důležité je vytrvat a NEVZDÁVAT SE!

Valérie Bušová

Kočky jsou prostě IN!

Nové obrazce na planině Nazca

Archeologové na slavné jihoperuánské planině Nazca objevili nový obrazec. Mezi písečnými dunami k takzvaným geoglyfům kolibříka, opice, kosatky nebo postavy, o které se někteří s oblibou domnívají, že jde o kosmonauta, nově přibyla obří kočka. Její stáří vědci odhadují na více než 2000 let, píše zpravodajský server BBC.

Obrazec dlouhý 37 metrů s jasně viditelnými liniemi o tloušťce mezi 30 a 40 centimetry představuje kočku s natočenou hlavou. Vědci jeho vznik datují do let 200 až 100 před naším letopočtem. Kočičí obrazec archeologové objevili náhodou při úpravě stezky na jeden z kopců, který slouží jako pozorovací místo a jsou z něj dobře vidět další geoglyfy.

Obrazce na planině Nazca jsou různě veliké a rozpoznatelné pouze z větší výšky či dálky. Vznikly odstraněním svrchní vrstvy kamenů a zeminy, čímž se odkryl světlejší kontrastní materiál. Smysl obrazců na planině Nazca, zapsaných od roku 1994 na seznamu světového kulturního dědictví UNESCO, zůstává záhadou.

Podle některých teorií sloužily k náboženským rituálům jako způsob komunikace s bohy, někteří vědci tvrdí, že šlo o astronomický kalendář. Někteří míní, že šlo o zavlažovací systém, podle některých jde o výtvar mimozemské civilizace. Některé z obrazců na planině Nazca zaznamenali už španělští dobyvatelé v 16. století. První, kdo se jim šířeji věnoval, byl americký historik Paul Kosok, který je studoval na místě ve 40. letech minulého století. Podle něj byly obrazce na zavlažovací systém příliš mělké. Kosok se přikláněl k vysvětlení, že šlo o astronomický kalendář.

Geoglyfy zaměstnávají mnohé vědce a jsou předměty mnoha spekulací. Působí tajemně, záhadně a lákají mnoho obdivovatelů.

(zdroj: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/video-planina-nazca-vydala-dalsi-tajemstvi-obri-kočku-12503>)

Veronika Hanušová

„Musíš běžet, abys zůstal stát na místě. . . “

Pokud jste humanitně zaměření a máte rádi biologii, tak jako já, pravděpodobně často čelíte střetu zájmů. Naštěstí téměř vždy platí, že vše souvisí ze vším, a roviny vědy i umění se často prolínají. Při psaní této věty jsem si hned vzpomněla na stereometrii v matematice. No, a přesně takhle to funguje. Přemýšlím nad stylistikou článku a zároveň se mi před očima míhají všemožné geometrické útvary. . . Ještě, že ten třetřák s geometrií už mám za sebou. . .

Pojďme se tedy společně podívat na to, kde se roviny vědy i umění prolínají. Náhodou se ke mně dostala knížka, která rozhodně stojí za přečtení a nabízí nevšední pohled na evoluci, jaký se na školách rozhodně neučí. . .

Matt Ridley, Červená královna

Rozmnožování je pro biologické a sociální vědy nanejvýš významné. Největší záhady máme každodenně na očích. Existenci organismů (jedinců) jako diskrétních věcí i pohlavní rozmnožování bereme jako samozřejmost, ale oba tyto jevy jsou opravdové biologické hlavolamy a žádají si vysvětlení. Evoluční biolog se právě proto musí ptát: Proč vůbec existuje sex? Jak mohl tak neefektivní způsob množení vzniknout a rozšířit se, když nepohlavně se množící tvorové předávají dvakrát více svých genů? Proč existují jen dvě pohlaví, a ne tři nebo tisíc? Co nám k tomu řeknou paraziti? A predátoři?

Ridley uvádí řadu hypotéz, které se snaží tyto záhady vyřešit. Pohlavní rozmnožování spočívá v promíchávání genetického materiálu obou rodičů, čímž se objevují nové kombinace alel. K čemu je ale vznikající variabilita dobrá? Klíčem k vysvětlení hádanky pohlavního rozmnožování je koevoluční závod ve zbrojení mezi organismy a nejdůležitější součástí jejich prostředí – jinými organismy.

Dříve se vědci domnívali, že čím déle budou daní živočichové na Zemi, tím lépe budou svému prostředí přizpůsobeni a tím nižší je pravděpodobnost jejich vyhynutí. V 80. letech minulého století přišel Leigh Van Valen s myšlenkou, že během evoluce se sice zlepšuje adaptivní vybavení, ale úspěšnost organismů při přežívání a rozmnožování se nemění – gepardi dnes běhají rychleji než před miliony let, ale ani antilopy nezahálely, přidaly na rychlosti a unikají gepardům se stejnou efektivitou jako v dávných dobách. Dnešní gepard by lehce ulovil pleistocenní gazelu, dnešní gazela by „včerejšího“ geparda nechala vyhladovět, ale dnes jsou na tom oba stejně jako dřív. Tato myšlenka je dnes známa jako **závod ve zbrojení** a dala vznik v dnešní době asi nejuznávanější teorii o evoluci sexuality, teorii Červené královny.

Název Červená královna vychází zcela původně z citátu z Alenky v říši divů. Zde na jednom místě právě Královna říká Alence, že abychom zůstali stát na místě, musíme stále jít kupředu. Metafora vlastně vyjadřuje fakt, že v rámci evoluce se vše kolem nás jaksi zlepšuje, všichni nám jdou po krku stále účinnějšími a účinnějšími zbraněmi (vlastně, když o tom tak uvažuji, celé pojetí Červené královny je lehce paranoidní :-)) a i my se tedy musíme neustále zdokonalovat.

J. Zrzavý: „*Somálské dítě nehladoví kvůli nedostatku potravy, ale proto, že mu ostatní somálské děti všechno snědly.*“

Možná vás zajímá, kam se nám ztratilo to slibované rozmnožování? Matt Ridley rozvíjí následující úvahu: Z řady důvodů je sexuální způsob rozmnožování oproti nějakému pučení či prostému dělení vlastně nevýhodný – musí minimálně dojít k setkání dvou vzájemně se přitahujících jedinců opačného pohlaví, což není rozhodně pravidlem :-). V předešlé části tohoto článku jsme i zjistili, že pohlavní hormony nadělají v našem organismu dost škody. Proto naopak existovat nějaká výhoda, která zapříčinila, že pohlavní rozmnožování převládlo.

Za vším hledej parazita!

Ridley nakonec dochází k závěru, že hlavní příčinou pohlavního rozmnožování je neustálá existence parazitů. Ti během pobytu v hostitelském těle obvykle stačí projít velkým množstvím generací, až posléze najdou “klíč k zámku”, tj. schopnost překonat zcela specifické biochemické obranné reakce organismu, jeho imunitní systém. Je tedy důležité, aby v další generaci byl organismus ne snad nějak abstraktně “lepší”, ale především jiný. Právě tomu slouží pohlavní rozmnožování, zajišťující nutnou dávku variability.

Podle skript z evoluční biologie na Přírodovědecké fakultě UK Praha (J. Flégr: Mechanismy mikroevoluce) souvisí sexuální chování s parazity i řadou jiných způsobů. Tak se např. tímto způsobem mohla vyvinout subjektivní příjemnost líbání, která je nám jaksi předprogramována mikroorganismy, jež se tímto způsobem dostanou k dalšímu hostiteli – podobně, jako nás třeba angína či chřipka nutí ke kýchání a kašli... Ale o tom třeba už v jiném článku :-).

Nakonec bych ráda dodala, že Ridleyeho kniha není žádná fantasmagorie o laciném senzačním tématu. Kdo nevěří, může si ji zdarma stáhnout na internetu a nahlédnout do seznamu použité literatury.

Veronika Hanušová

Co nám Covid vzal a co dal?

Stejně jako „velké dějiny“ se skládají z „malých lidských příběhů“, tak i naše doba je utvářena prožitky jednotlivých lidí.

O co jsme přišli? Co jsme získali? Když jsem se pokusila odpovědět na tyto otázky, zjistila jsem, že vše záleží na dni, kdy si k psaní řádek sednu. Jednou je pochmurně, podruhé slunečně.

Vzal mi to, co většině. Můj příběh není ničím výjimečný. Chybí mi lidský kontakt, rutina ve škole, optimistický pohled ve sdělovacích prostředcích, bezpečí a zdraví nejbližších.

Co jsem získala? Uspokojení po zdařilé hodině, větší pestrost jídel, které připravuji rodině. Dlouhé procházky se psy a lepší fyzickou kondici. Více spánku, uklizený dům i sad. Přerovnání priorit, více času na rodinu. Pár kilo navíc.

Zapadá můj výčet do charakteristiky doby? Asi ano, bude doplněn příběhy ostatních. Podle nich pak budeme v budoucnu čas Covidu hodnotit.

Zdena Hlístová

Co děláš během videohodin?

Tak zněla otázka, na kterou bylo lze odpovídat od 11. do 18. října. Průzkum byl anonymní, ale zajímalo nás, jaké budou odpovědi v rámci jednotlivých tříd.

První věcí, která mohla zarazit člověka bez zkušenosti s vypouštěním dotazníků mezi studenty, byla poměrně malá účast. Z cirka čtyř stovek studentů Gymnázia Botičská odpovědělo jenom 211. Pak se ovšem jeví méně zarážející ta skutečnost, že byla odpovědí většiny respondentů možnost „*Poslouchám a dělám si poznámky. Fakt.*“ Nepovažuji studenty naší školy za hlupáky, ani si nemyslím, že by nebyli upřímní, přesto se však v rámci svého nihilismu domnívám, že je 55 % vzorných studentů nerealistický údaj. Napovídá tomu i průběžný procentuální pokles respondentů zvolivších onu možnost. Nezpracoval jsem to pro vás graficky, neboť jsem, zdá se, apatický a neperspektivní trouba, ale v prvních dvou minutách od vypuštění dotazníku byla tato možnost na devadesáti procentech a pozvolna se snižovala s tím, jak šprti odpovídající na dotazník nabývali na vzácnosti. Je to celkem logické, neboť, předpokládám, tito jedinci tráví více času u počítače a zodpovědněji přistupují k obsahu své schránky, takže méně hrozí, že se vykašlou na dotazník.

1. Tak co teda?

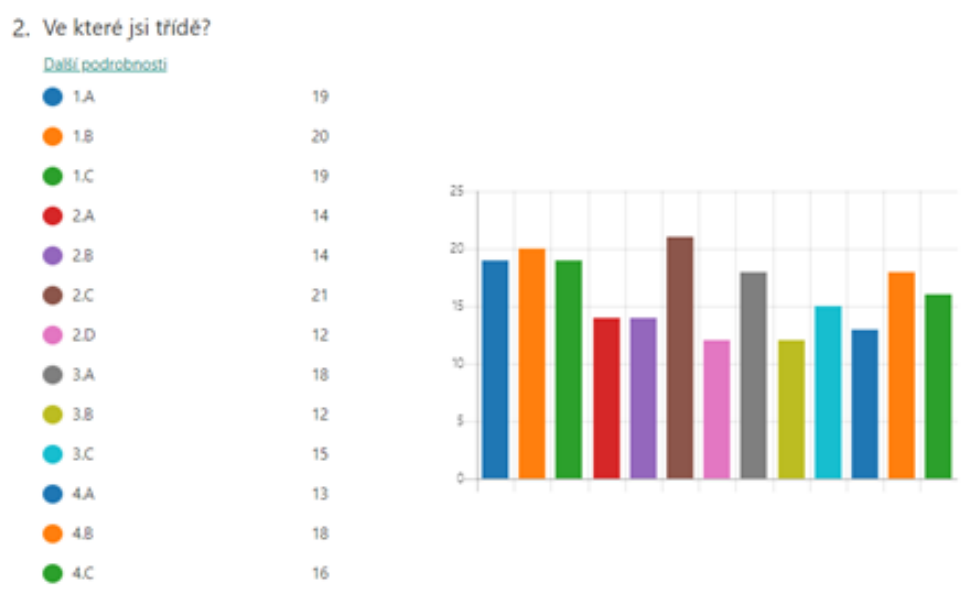
[Další podrobnosti](#)

● Poslouchám a dělám si pozná...	116
● Hraju počítačové, respektive ...	8
● Brouzdám sociálními sítěmi.	24
● Sleduju filmy, respektive seriály.	1
● Jiné	62

Na druhém místě co do zastoupení jednotlivých odpovědí skončila s 29 % možnost „Jiné“, tedy možnost otevřená a nejkomplicovanější. Tady mě zarazilo, kolik respondentů neumí číst. Chápu, že si doplňující větu „Míníme, co děláš většinou“ pod otázkou „Co děláš během videohodin?“ lze vyložit jako příležitost k vyjmenování několika věcí, ale když jsem ještě během prvního dne do této věty připsal „buď prosím konkrétní“, nečekal jsem, že přibude dalších dvacet sedm tuze nekonkrétních odpovědí. . . Mno, jak se na to zpětně dívám, chtěl-li jsem jednoznačné a jednopoložkové odpovědi, mohl jsem tam napsat to vyložené „jmenuj jen jednu věc“, takže je to nakonec více o mé neschopnosti psát než o všeobecné neschopnosti číst. Jo, ale na odpovědi typu „Záleží na tom, jestli mě hodina baví,“ omluvu nenalézám; vypovídají o naprostém ignorování věty „Míníme, co děláš většinou“, resp. o neporozumění slovu „většinou“. (Tehle odstavec berte s rezervou; musel jsem někam chrstnout svoji hysterii.) ¹

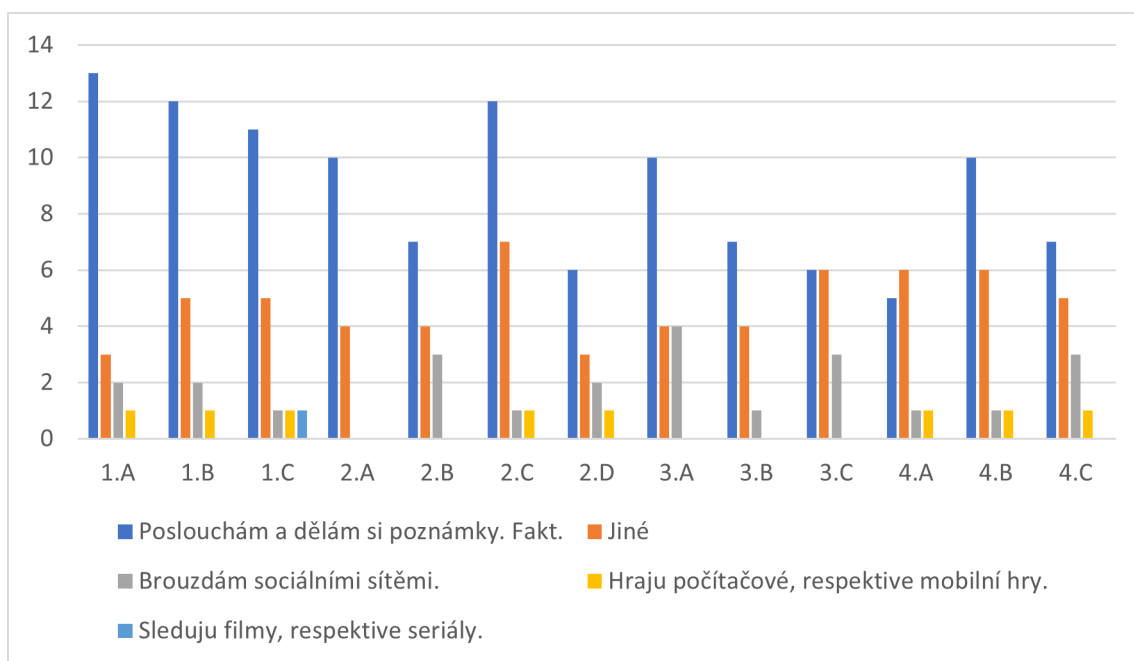
Pojďme se kouknout na nějaké podrobnější grafy. Chtěl jsem ověřit, je-li pravda, co se všeobecně traduje o béčkách napříč ročníky, totiž že jsou zástupci těchto tříd průměrně největšími šprty na škole. Zběžný pohled na graf počtů odpovědí v rámci jednotlivých tříd této hypotéze příliš nenahrává:

(Jedná se sice jen o absolutní počty studentů, což by mohlo být považováno za méně relevantní než údaje o procentech odpověděvších studentů v rámci tříd, ale dejme tomu, že jsou ve všech třídách přibližně stejné počty lidí, což kolem a kolem skutečně jsou.) V prvním a druhém ročníku sice přišlo nejvíc odpovědí od studentů z béčka, ale rozdíly tu nejsou tak markantní jako v případě druháku a třetáku, kde na tom béčka vůbec nejsou slavně. 2.D spolu s 3.B tak získávají post tříd „nejméně aktivních“ studentů, protože jich v obou případech odpovědělo pouhých dvanáct, což je pohoda jenom proto, že se jedná o naprosto dementní a nicneříkající průzkum, na čemž má svůj díl i porovnání s „nejaktivnější“ 2.C, od které přišlo odpovědí 21.

No a prestiži béček nenahrává ani pohled na graf podrobnější. Na tomto můžeme vidět absolutní počty studentů v jednotlivých třídách, resp. kolik jich hlasovalo pro kterou možnost.

¹Poslední konkrétní údaj o počtu studentů, který jsem našel, pochází z výročky školního roku 2018/2019 a hovoří o 394 studentech. Jistě, mohl bych si třeba projít počty členů e-mailových konferencí všech tříd nebo se někoho zeptat, ale čert to vem. Tohle není bočka, aby bylo zběsile třeba dbát na korektnost statistiky.

K poslouchání a zapisování se přihlásilo nejvíce studentů z 1.A (13), na druhém místě skončilo hlasování 2.C (12), kterážto třída je rovněž zřejmě třídou nejukecanější, neboť se u ní absolutně nejvíce projevovala potřeba rozepsat se v rámci možnosti „Jiné“ (7). Relativně se tato potřeba nejvíce uplatňovala u 4.A, kde dokonce četností převyšuje možnost „Poslouchám a dělám si poznámky. Fakt.“. Co se béček týče, v poslouchání mají navrch jenom ve čtvrtáku (kuck, kuck), ale v perspektivě celé školy až tak moc navrch nemají.

Nu což. Na závěr přihazuji pár odpovědí z možnosti „Jiné“, které považuji za hodné sdílení. Dlužno říct, že jsem čekal víc bizarností. I tak děkuji a zveřejňuji tyto:

- *Velmi intenzivně bubnuji hlavou do zdi. 4.B*
- *Poslouchám, respektive jedním uchem poslouchám učitele, druhým uchem metronom, jednou rukou si dělám zápisky, druhou cvičím na hudební nástroje 4.A*
- *Stáhám zvládat všechny vyjmenované činnosti, kromě první. 3.B*

A jedna surreálná:

- *jak kdy, oboje od každého 1.B*

Toť vše.

Adam Pospíšil, 4.B

Rozhovor s profesory

Sice jsme se ve škole moc dlouho neohráli, ale ani to nám nebrání se seznámit s profesory, které bychom jinak mohli potkávat na chodbách. V tomto čísle si budete moc přečíst další tři nové rozhovory s profesory. Zajímává vás, jestli umí zpívat, anebo jestli někdy ve škole provedli nějakou vylomeninu? To a ještě víc si přečtěte v následujícím rozhovoru.

Paní profesorka **MICHAELA KRÁĚOVÁ** na našem gymnáziu učí **matematiku**. Pochází z Prahy, kde dodnes bydlí. Studovala nejprve na **Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy** učitelství matematiky a fyziky pro střední školy. Potom ještě pokračovala doktorandským studiem na MFF UK ve studijním směru Obecné otázky z fyziky. Volný čas ráda tráví v přírodě, v lese, pěšky nebo na kole. Pokud je to možné, tak je s rodinou na výletě nebo na chatě se zahradou. Po večerech moc ráda něco vyrábí, momentálně vede vyrábění z filcu a háčkování.

Paní profesorka Králová

Paní profesorka **KLÁRA TĚŠÍKOVÁ** vyučuje na Gybotu **němčinu**. Pochází ze Znojma. Vystudovala v Německu **Friedrich-Schiller-Universität** Jena obor Deutsch als Fremdsprache (Němčina jako cizí jazyk). Ve volném čase velmi ráda cestuje a na cestách se seznamuje s novými lidmi a jejich kulturou. Má ráda čtení, nejraději detektivky nebo zajímavé knihy, které se týkají psychologie či jiných oblastí. Její oblíbený autor je Gerald Hüther. Je vášnivou hráčkou badmintonu a nově také squashe. Poslední dobou se překonává a občas přijímá i různé životní výzvy jako třeba seskok padákem. Ráda by též jednou uskutečnila cestu do Santiaga de Compostela tzv. svatojakubskou cestu. Celkově ráda pracuje na vlastním seberozvoji.

Paní profesorka Těšíková

Pan profesor **JAN OTTO** učí od letošního roku na Gybotu **biologii a tělocvik**. Pochází ze Zbirohu v západních Čechách. V Praze je již od vysoké školy, tedy kromě doby, kdy absolvoval **základní vojenskou službu**. Studoval na Fakultě tělesné výchovy a sportu na Univerzitě Karlově a jeho aprobací je biologie a tělesná výchova. Ve volném čase se věnuje nejen jízdě na kole a lezení, ale i vysokohorské turistice či četbě.

Pan profesor Otto v Indii

1. Co Vás přivedlo na GYBOT?

MK: Na GYBOT mě přivedlo dobré setkání ve správný čas. Potkala jsem kamarádku a z rozhovoru vyplynulo, že na této škole hledají učitele matematiky a fyziky. Asi jsem touto dobou potřebovala změnu, takže to bylo dobře načasované. Teď jsem na škole velmi spokojená.

JO: Po dvouleté přestávce ve školství jsem se rozhodl vrátit. Byl jsem na několika personálních pohovorech a GYBOT to u mě vyhrál.

KT: Náhoda.

2. Udělal/a jste nějakou vylomeninu během vašeho studia? Pokud ano, popište jakou

MK: Ve fyzikálních praktikách vždy, když jsem měla zapojit do elektrického obvodu autotransformátor, tak to vyhodilo pojistky až na chodbu. S tímto zařízením jsem nějak nebyla schopná pracovat, i když to bylo zapojeno správně.

Nebo jednou jsem potřebovala vložit takové přídatné zařízení na Dewarovu nádobu s ka-

palným dusíkem (taková lepší termoska na kapalný dusík), špatně jsem uzavřela ventil a kapalný dusík začal proudit ven. Byla jsem dost ráda, že jsem to měla natočené směrem ode mě a že mně to neudělalo omrzliny na noze. Skončilo to naštěstí „jen“ s puchýřem na ruce. Ale dost jsem se u toho zapotila.

JO: Asi nejlepší zápis v žákovské: „O velké přestávce vyhodil spolužáka z okna.“ Nutno dodat, že škola byla postavena za dob Marie Terezie, čili dvoutřídku na vesnici a přízemí a výška oken byla přibližně 1 metr nad zemí. Spolužákovi se nic nestalo, tedy až na roztržené kalhoty.

KT: Během svého studia jsem udělala spoustu vylomenin. Ale jednou si vzpomínám, že jsem byla vyvolána na gymnáziu z biologie a látku jsem neuměla. Brali jsme zrovna ryby a paní učitelka byla hodná a chtěla mi napovídat a říká: „No, jak se jmenuje ten druh ryb, je o nich i písnička.“ To jsem tedy také nevěděla, ale paní učitelka začala zpívat a já se k ní s chutí přidala, třída se pobavila a já myslím, že i díky tomu, jsem tenkrát dostala za tři, ale mělo to být za pět :-).

3. Které jídlo máte nejraději a co byste ani nezkusil/a ochutnat?

MK: Úplně nejraději mám domácí halušky s dobrou slaninou. Dále mám ráda pečené maso – na ohni, v troubě, v remosce. Jako zákusek miluju mléčnou čokoládu a k pití dobrý černý čaj.

JO: Klasická česká, ale thajská a indická je v těsném závěsu. Asi bych nedal hákarl (nakládané žraločí maso, pozn. autora).

KT: Já jím ráda všechno, ale přiznám se, že teda maso celkově moc nemusím. Ale když je připravuje můj tatínek, který je vynikající kuchař, a maso je vždy od známých z venkova, dám si ráda. Co tedy ale opravdu nejím, jsou játra.

4. Hrajete na nějaký hudební nástroj nebo zpíváte?

MK: Občas – opravdu velmi občas – hraju na kytaru, hlavně pro děti, a k tomu zpívám, ale je to dřina. Chtělo by to více trénovat.

JO: Na základní škole jsem hrál asi tři roky na klavír. Zpěv určitě ne, je to totiž nebezpečný pro okolí.

KT: Hrála jsem na flétnu a zpívám ráda (někdy i s učiteli při zkoušení jsem zpívala ráda :-)), ale bohužel úplně neručím za ideální „poslouchatelnost“.

5. Jakou hudbu nejraději posloucháte?

MK: Sem tam si pustím písničky od skupiny Hop trop. Více si pouštím mluvené slovo, nejraději mám sci-fi, fantasy nebo detektivky zpracované jako rozhlasové hry. Vzhledem k tomu, že mám tři děti a doma je dost často rušno a hluk, tak mám nejraději ticho.

JO: Klasický rock, takže Pink Floyd, Led Zeppelin, ...

KT: Poslouchám jazz, reggae, rock, ale i populární hudbu. Záleží hodně na náladě.

6. Jaký je Váš nejoblíbenější film nebo knížka?

MK: Mám moc ráda zfilmovaného Saturnina. Je to takový film na odpočinek, při kterém se bavím. Mezi nejoblíbenější knížky u mě

patří od Terryho Pratchetta knížka Pátý elefant. Je to krásně napsané, že si to živě představuji. Často se k této knížce vracím.

JO: Toho je hrozně moc. Nejoblíbenější knihy jsou ale asi od Wallyho Lamba Bludné kruhy a od Jerzyho Kosińského Nabarvené ptáče.

KT: Můj nejoblíbenější film je Forrest Gump a kniha Alchymista od Paola Coelho.

7. Vzhledem k aktuální situaci si neodpustím ještě jednu otázku. Jak vnímáte online výuku? Má to podle vás více výhod či nevýhod?

JO: Jelikož jsem jarní distanc nezažil, respektive neučil, tak je to pro mě teď poprvé. Online výuka se mi zdá značně neosobní, vidím jen řadu ikon, to vy alespoň učitele. Výhodou je, že to žáky udržuje v nějakém učebním rozvrhu.

KT: Online-výuku vnímám zčásti pozitivně a zčásti negativně. Pozitivní je, že se mohou výuky zúčastnit téměř opravdu všichni a můžeme společně vše sdílet a zase se naučit a přiučit novému druhu vzdělávání.

Negativní je na tom to, že zrovna dnes jsem odpovídala na 60 zpráv a trvalo mi to přes 4 hodiny a ještě pořád nejsem hotová. Také mi chybí sociální kontakt s žáky a nejsem občas schopna odhadnout, zda všemu rozumí, což je v prezenční výuce přece jen snadnější. A také technika ne zcela a vždy spolehlivě funguje, např. zvuk, což je ve výuce cizích jazyků vcelku zásadní.

8. A na závěr, jaký vtíp Vás vždy rozesměje?

MK: Mám moc ráda kreslené vtipy s Garfieldem. Jsou tak pěkně ze života.

JO: Některé jsou nepublikovatelné a jinak si nevzpomenu.

KT: Poslední dobou sleduji na youtube divadlo Mír a jejich online představení Tři tygři a musím říct, že díl „Pražskej týpek ve vostravským džymu“ mě vždy pobaví, ale je to samozřejmě takový černý humor s velkou nadsázkou.

Děkuji za rozhovor, přeji vám spokojené studenty a ať se vám v (online) škole líbí.

Anna Urushadze

”Tiché“ problémy

Sedm dní v týdnu se brodíme v šumu informací. Čteme statistiky, porovnáváme úspěšnost jednotlivých států, komentujeme situaci u nás i v zahraničí. Žurnalistika zažívá žně a nepochybně vzrostl zájem jindy nezájímajících se lidí o zprávy.

Předem pouze zmiňuji, že vzhledem k povaze a krátkému rozsahu bude tento článek nezařazený do určitého stylu a bude kolísat mezi úvahou, pojednáním a pouhým komentářem.

Dle mého názoru je velmi důležité nespolehat se pouze na „feed“ instagramu, televizní zpravodajství, noviny, rádio nebo kterýkoli jiný zdroj informací a přijímat pouze zde předložená fakta, nýbrž čerpat informace z více zdrojů a vyhledávat si informace navíc, případně v jiných jazycích. Všechna média nebo jejich zprostředkovatelé totiž podléhají stejnému problému – taktice selektivního výběru témat na základě míry zaujmutí co nejširší veřejnosti. Jednoduše řečeno, komerční média potřebují logicky kvůli zisku zaujmout masu. Nechtěl bych vyřknout takové absolutní stanovisko, jelikož existují samozřejmě komerční média, jež se snaží tomuto fenoménu ignorace zvolených témat vyhnout. Nicméně, usuzuji, že obecně platí vyšší spolehlivost u veřejnoprávních médií.

Nyní bych se rád dostal k tématům a problematikám, jež téměř nikdo neřeší. Jelikož je těchto problémů mnoho, nelze zmínit všechny. Například momentálně probíhající nepokoje v Nigérii proti policejní brutalitě ze strany kontroverzní speciální policejní jednotky SARS se téměř vyhýbají proudu českého zpravodajství. Vzhledem k faktu, že zemřelo již přes patnáct lidí [1] a že se situace vyostřuje každým dnem, myslím, že je tato informace důležitá. Pokud zůstaneme na africkém kontinentě, můžeme také zmínit kontroverzní „vítězství“ guinejského prezidenta Condého a protesty spojené se započnutím jeho již třetího funkčního období na postu prezidenta.[2] Protesty v Thajsku se mírně komentují, ale mohlo by se jim také věnovat více pozornosti.

V tomto odstavci bych se chtěl věnovat důležitému a globálnímu problému, jenž se kvůli pandemii též pomyslně zametl pod koberec, ač je potřeba jej řešit. Biodiverzita klesá, průměrná teplota stoupá, lesy stále sužují enormní požáry, homogenní orná půda podléhá erozi a sladká voda vysychá. Změna klimatu je reálná a je nutné ji řešit.

Závěrem si dovoluji podotknout důležitý význam kritického a individuálního myšlení, zvláště v dnes jednotvárném prostoru informací. Je důležité věnovat se určitým problémům, i přesto, že nejsou momentálně trendem, je totiž nebezpečné je ignorovat.

Zdroje:

1. NÍDR, Tomáš. Střelba do demonstrantů, nejméně 12 mrtvých. Nigerijská revolta proti policejnímu násilí graduje na internetu i v ulicích. In: Deník N [online]. N Media, 22. 10. 2020 [cit. 2020-10-27]. Dostupné z: <https://denikn.cz/475379/strelba-do-demonstrantu-nejmene-12-mrtvych-nigerijska-revolta-proti-policejnimu-nasilu-graduje-na-internetu-i-v-ulicich/>
2. SAMB, Saliou, ROSS, Aaron, Andrew CAWTHORNE a Jonathan OATIS, ed. Gunfire and barricades in Guinea as president heads for third term. In: Reuters [online]. reuters, 23. 10. 2020 [cit. 2020-10-27]. Dostupné z: <https://www.reuters.com/article/us-guinea-election-idUSKBN2781QB>

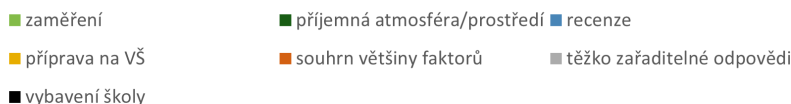
David Tichý 27. 10. 2020

Co nám řekli prváci?

(dotazník)

Jelikož samy máme první ročník za sebou, a že to nebyla procházka růžovou zahradou, zajímalo nás, jak studium na Gybotu zatím vnímá letošní první ročník. Zeptaly jsme se proto 47 studentů na pár otázek. Jejich odpovědi byly následující:

1. Proč sis vybral právě Gybot?

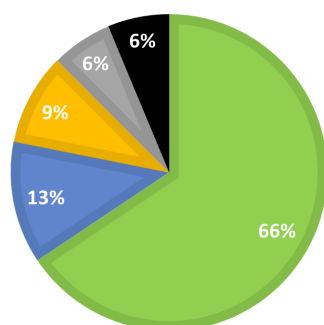

Fráze:

- Líbilo se mi, jak je škola vybavená.
- Kdo ví :)
- Prostě proto.
- Protože na Gybotu jsou jen inteligentní děti.
- Slyšela jsem na tuto školu spoustu dobrých názorů, přímo od žáků. Líbilo se mi zaměření, poté i budova. Lidé na mě působili mile již od začátku. Zdálo se mi, že je to dobrá průprava na vysokou školu.
- Kvůli vysoké úspěšnosti přijetí na VŠ
- Hledal jsem gymnázium zaměřené na chemii a fyziku a našel jsem právě Gybot a na DOD jsem se definitivně rozhodl.
- Zaměření, škola mi přišla sympatická - DOD
- Protože mám kamaráda ve vyšším ročníku a líbilo se mi, jak o škole mluvil. Takovou školu jsem hledala.
- Protože jsem chtěl studovat přírodní vědy, ale nevím přímý směr a škola mě okouzila svou atmosférou
- Kvůli přátelské atmosféře a profesionalitě.
- Dostala jsem dobrou recenzi od blízkého.

2. Jaký je tvůj nejhezčí zážitek?

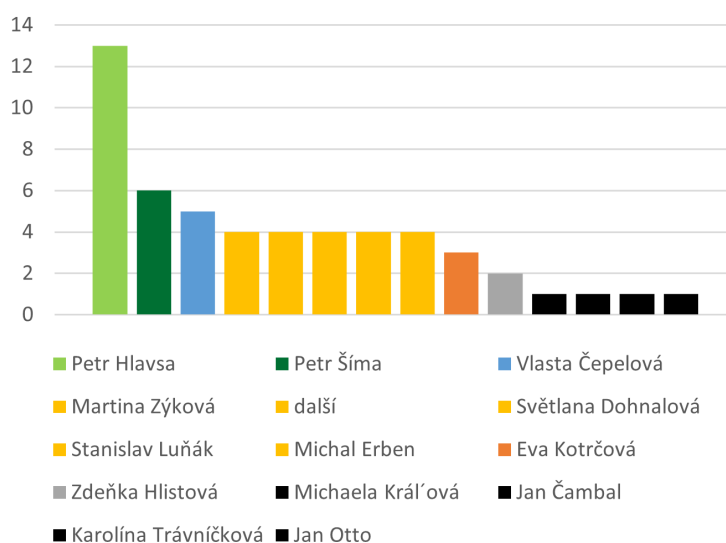
■ adaptační kurz   ■ zážitky se spolužáky   ■ jiné
■ chovatelský kroužek   ■ Hlavsovy hodiny

Fráze:

- Asi spaní pod širákem na adaptačním kurzu a také výlet na zříceninu Trosky. Celkově jsem si moc užila celý adaptáček.
- Adaptační kurz – spaní pod širákem.
- Hodiny pana profesora Hlavsy.
- Chovatelák.
- Běh na Vyšehrad během TV.
- Schopnost organizovat online výuku.
- Hromadné objetí skoro úplně všech před zavřením školy.
- Není to úplně zážitek, ale mám skvělé lidi ve třídě a jsem za to strašně ráda.

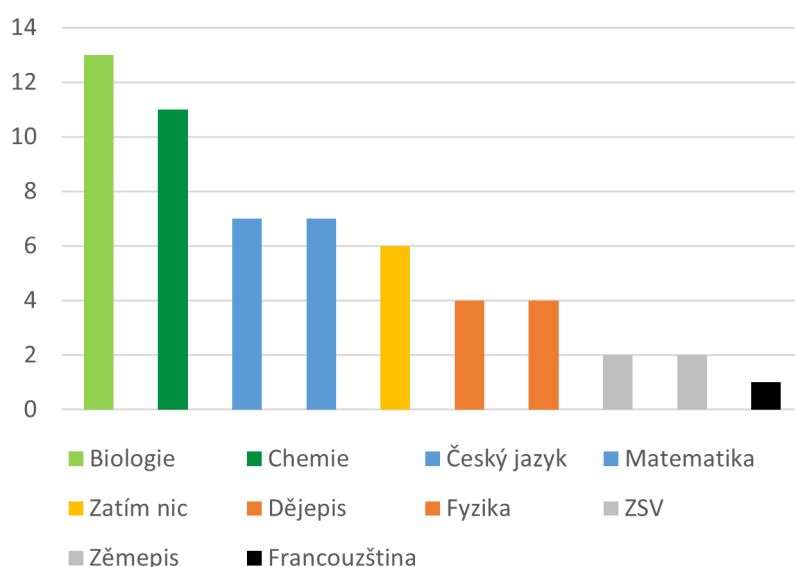
3. Jaký je tvůj nejoblíbenější profesor?

Fráze:

- Většinu miluji.
- Paní profesorka Dohnalová, kterou máme na český jazyk, podle mého názoru je opravdu skvělá :)
- Každý profesor má něco do sebe.
- Tak to fakt nevím.
- Travníčková a samozřejmě Čambi :))

4. Jaký předmět ti zatím přijde nejtěžší?

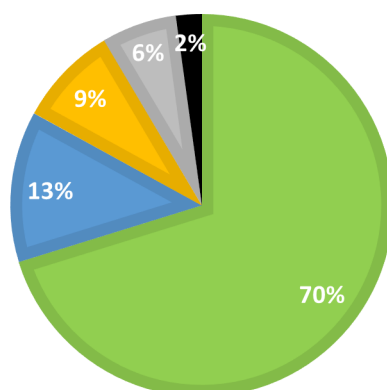

Fráze:

- Asi čeština, sice není nějak těžká, ale je tam toho moc a je to časově náročné.
- Ne sice tak těžké, spíše matoucí a jednotvárné, ale asi biologie ://
- Každý má něco, ale asi nejvíc informatika kvůli přísnosti pana profesora, na dalším místě fyzika a nakonec čeština, kvůli množství informací a nepřehledným osnovám k referátům a jejich množství.
- Zeměpis s panem profesorem Čambalem :))
- Není zatím žádný, který by nějak vyčníval svou obtížností.

5. Jaký zkrácený výraz pro I. P. Pavlova ti přijde správný/který používáš?

■ Ípák ■ Pavlák ■ Jiné ■ Nepoužívám ■ Oba

Fráze:

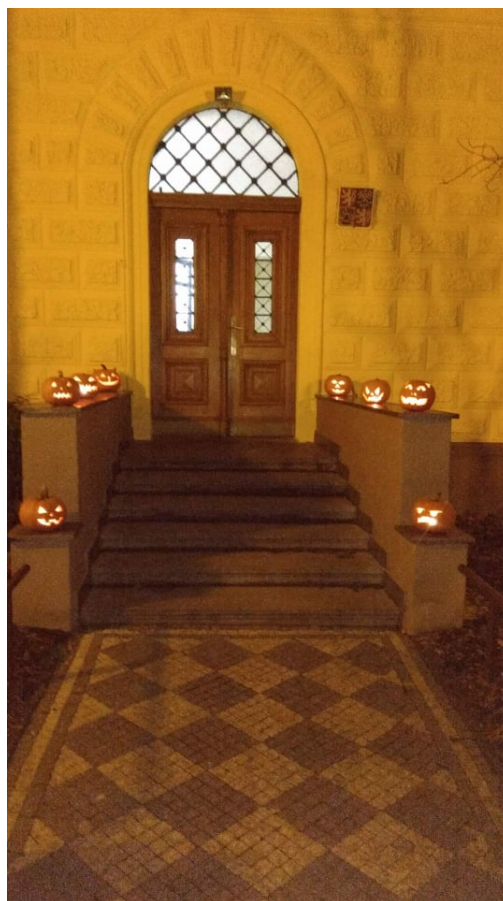
- Velké strmé dlážděné náměstí s nějakou random sochou před nějakou random velkou budovou, co je neustále v rekonstrukci :))
- Slintáč
- Ípač
- Nebuďte líný prasata a říkejte I. P. Pavlova wtf.

Kateřina Havránková a Zuzana Šárová

Škola položila studentům v anketě tykající se distanční výuky otázku: „Jak to zvládáte?“

Odpovědi byly různorodé, některé vypisujeme, a to i s případnými chybami.

- Jde to v rámci možností.
- V klidu. Občas je úkolů až příliš, ale alespoň se učíme i si rozvrhnout čas a organizovat věci tak, aby nám vyhovovaly.
- Nějak se snažím to zvládat, není to moc příjemné... Momentální situace mi zatím velké problémy nezpůsobuje, ale raději bych docházela do školy :)
- Špatně, nemám čas ani na procházku. Snažím se, jak můžu, ale je toho opravdu hodně. Je to těžší než na jaře. Asi je to semináři, jinak nevím.
- Přijde mi, že z každého předmětu toho máme tak akorát, ale dohromady je toho nějak hodně. Navíc si někteří učitelé myslí, že máme čas po večerech psát Bočku. Já ale tak do šesti vždy něco dělám (někdy je to práce a ne škola). Navíc i o víkendech dělám pořád školu.
- Zatím to zvládám, ale už bych chtěla zpět co nejdříve.

- Dává mi to dost zabrat, preferovala bych více on-line hodin a méně samostatné práce.
- Přejde mi samozřejmě náročnější distanční výuka, protože se k práci musím tzv. dokopat. Práce je moc a stresuje mě to.
- Je to intenzivnější než na jaře, ale zvládám to.
- Zvládám to zatím dobře, jen hodně času sedím na židli a nemám o pracovních dnech čas na nic jiného...
- Dobře On-line hodiny jsou dobré, ale samostatné práce je na mě poměrně hodně, hlavně například z matematiky.
- Tak samozřejmě by byla lepší prezenční výuka, ale s tím se nedá nic dělat. Všichni se snaží přizpůsobit co nejlépe a vyučovací hodiny udělat co nejvíce podobné těm běžným. Takže to zvládám poněkud dobře.
- Asi nejvíce mě vadí, že si nedokážu učivo rozvrhnout tak, abych chodila pravidelně ven nebo sportovala.
- Je to rozhodně lepší, než to bylo v březnu. Učím se sice opravdu hodně, ale jsem v maturitním ročníku, takže je to naprosto pochopitelné. Jen mi chybí to normální chození do školy, ale je jasné, že v tak, jestli mohu říci, špatné epidemiologické situaci to jinak nejde.

- No, je to hodně o přemlouvání se něco do té školy dělat, ale snažím se moc neprokrastinovat. Musím ale říci, že vzdělávání ve škole je mnohem jednodušší a příjemnější. Ale teď to zvládám také dobře.
- Nějak to jde, ale testy z iTrivia jsou mnohem těžší než normální testy ve škole.
- Zvládám to tak na těsno, myslím to tak, že kdyby se přidalo jenom trochu práce, tak už bych to nestíhal vůbec a nechodil bych spát mezi půlnocí a jednou, ale tak kolem druhé ráno. (na sociálních sítích v průměru na den strávím tak pět minut)
- Někdy je na mne úkolů mnoho. Obzvláště výpisků. Samostudium není úplně moje parketa, takže mi dělá potíže si připravit např. výpisky čistě z internetu. Pokud mám čeho se držet (prezentace, učebnice), tak to jde. Například dnes sedím od 9 od rána u počítače a pracuji. (ještě s prací pro dnešek nekončím)
- Vzhledem k tomu, že moje pětihodinové semináře jsou fyzika a matematika, tak je to celkem obtížné. Nejsem zrovna samouk, co se těchto dvou předmětů týče. Bylo by skvělé se zase vrátit do školy.
- Učivo lze zvládat bez problému, věnujeme se málo cizím jazykům. Až na češtinu všechno zvládám. Dobře. Ale rozhodně radši bych chodila prezenčně.
- Tak nějak se to dalo čekat. Spíše mi distanční výuka vyhovuje víc než normální, protože netrávím zbytečně čas na cestě do školy a můžu se zaměřit na ty předměty, které potřebuji.

- Všechno zvládám bez problémů, jsem ráda, že máme hodně práce, protože se aspoň mám na co soustředit a čím se zabývat.
- Fajn, horší je spíš zvládat mezilidské vztahy v uzavřené společnosti rodiny, kdy 3 ze 4 jsme celý den celý týden doma. Zatím to zvládám, snažím se splňovat všechny úkoly, i když je jich někdy moc.
- Počet videohodin je za mě optimální. Jsem nadšená, ušetřím čas dojížděním a lepším uspořádáním činností.

- Psychicky ne moc dobře, když mi nefungují teams. Někdy, i když fungují. Práci si moc nezvládám rozdělit a je možné, že by se mi lépe pracovalo, kdyby mě neomezovaly online hodiny. Tím myslím - něco dělám, pak nastane čas online hodiny a musím práci ukončit v polovině a nechat rozdělanou. To mě moc nemotivuje něco dělat v hodinové mezeře mezi online hodinami, protože si řeknu, že to stejně nestihnou a nebudu mít na to klid.
- Je opravdu velké množství učiva. Upřímně ne moc dobře to stíhám, stýská se mi po spolužácích i učitelích.

- Nic nestíhám, jsem v neustálém stresu, nemám absolutně žádnou motivaci a ten nedostatek sociálního kontaktu tomu taky úplně nepřidá.
- Je to těžké a cítím, že je toho na mě v aktuální chvíli prostě moc. :(
- Někdy prací strávím celým den, ale beru to jako příležitost stát se více efektivní s využíváním času.
- Když něco nechápu, tak si pomůžeme ve skupině mezi spolužáky, ale jinak mi to přijde v pohodě.
- Občas si myslím, že dostávám nepřiměřeně moc úkolů, ale to je otázka tak dvou předmětů. S většinou kantorů se dá domluvit, když máme na jeden den fakt hodně úkolů, což jsem ráda.
- Uvidíme u maturity :o)
- Po zkušenosti s distanční výukou před letními prázdninami rozhodně lépe. Věděla jsem, co čekat a jak to bude probíhat. Myslím si tedy, že to zvládám poměrně dobře, ale výuka ve škole mi samozřejmě vyhovuje více.
- Relativně dobře. Teď jsem byla v karanténě, takže jsem nemohla chodit ven a odpočinout si od počítače, ale teď od středy už to bude lepší!
- Při některých hodinách se doopravdy nedá přednes vnímat, obzvláště pokud se do toho připelete i jen trošku špatné připojení. U samostudia je největší problém motivace, kterou na online hodinách doopravdy nelze nabrat, jelikož je člověk akorát více unavený. Samostatných domácích prací je možná objektivně akorát, ale s časem, který musíme vložit do samotného samostudia, se to občas doopravdy nedá stíhat.
- Preferuji výuku ve třídách, ale vím, že tato opatření jsou nutná. docela dobře Moc ne Zvládám to dobře Celkem to jde, jenom se hůř dostávám k práci, neboť se člověku prostě někdy nechce. Asi v pohodě. Už jsem si zvykla, ale výuka ve škole mi chybí :-)

I psí kluky pp. Novákové baví ztracená generace.

Skandál!

Šokující fejkňůs

Nejsem kanibal

P. prof. Kotrčová nezvládá při distanční výuce zaopatřit svou kolonii kotrčů kadeřavých. Houby se nekontrolovaně množí. Co bude dál? V rámci externích rad padly i takové návrhy, že by se měly plodnice kotrčů jíst v každém hlavním jídle. P. prof. Kotrčové dokonce dorazily i chutné recepty na kotrčové jitrnice, lahodný vegan kotrč bowl, anebo kotrčový raw dort. P. prof. Kotrčová k tomu dodala za celou rodinu jen krátké prohlášení: „Nejsem kanibal.“

Mají hlad!

P. prof. Keprtová nese zavření divadel velmi těžce. Aby se s tímto zdrcujícím faktem dokázala vyrovnat, uchýlila se k šokující závislosti. Kupuje v nejbližší samoobsluze rohlíky ve velkém množství. Počká až rohlíky ztvrdnou do dalšího dne, a poté jim dámským líčením značky XXX maluje obličej. To však stále není všechno! P. Keprtová zašla ve své extrémní kompenzační činnosti mnohem dál: s rohlíky nacvičuje divadelní inscenace. Perfektně sehrané má již Labutí jezero, další na řadě je Revizor. Náš tisk žádal o rozhovor s majitelem večerky, kterou paní Keprtová navštěvuje, panem Nyguenem Xuanem Huu. Exkluzivně pro náš tisk podal krátkou výpověď „Hojũulotitětuakeko.“ Toto vyjádření jsme volně přeložili jako „Ať už k nám proboha nechodí.“ Nicméně situace se nelepší a p. Keprtová navštěvuje večerku dál. Rodina této zajímavé ženy by na stole měla ráda čerstvé rohlíky z tamní večerky. Tyto rohlíky však namísto toho nacvičují Revizora spolu s paní profesorkou. Nejmenovaný člen rodiny sdělil jedině: „Máme hlad!“

Nová opatření

V jedné nejmenované mateřské škole mají novou ceduli. K upozorněním, že si mají děti nosit přezuvky a mýt ruce, nečekaně přibyl i nový piktogram, který zakazuje vstup p. Petra Hlavsy do budovy objektu. Vedení mateřské školy své jednání odůvodnilo slovy, že pan Hlavsa představuje značné riziko pro vznik deziluzí komunity mateřské školy. Pan Hlavsa prý údajně zastával názor, že jsou žraloci paryby, nikoli ryby. Tento odvážný počín pana Hlavsy vyústil v kontroverzní incident. K počtům zraněných nemáme bližší informace. Vedení mateřské školy dodává: „Opatření proti p. Hlavsovi jsou nezbytná.“

Schůzka v kanálu „Obecně“

Požádat o řízení Ukončit vyjadrkování

23:53

▲ Je spuštěné nahrávání Tato schůzka je nahrávána. Připojením souhlasíte s nahráváním této schůzky. Zásady ochrany osobních údajů

Zavřít

***POVZDECH* UŽ TO NEDÁVÁM...
JDU SI HODIT MAŠLI.**

+21

Chat schůzky

20:00 gyb1-cz neděle 20.12.
Naplánovaná schůzka

Dnes

10:51 Schůzka začala
Naposledy přičteno

Schůzka v kanálu „Obecně“

Požádat o řízení Ukončit vyjadrkování

23:53

▲ Je spuštěné nahrávání Tato schůzka je nahrávána. Připojením souhlasíte s nahráváním této schůzky. Zásady ochrany osobních údajů

Zavřít

ŠRAMOCENÍ V POZADÍ

+21

Chat schůzky

20:00 gyb1-cz neděle 20.12.
Naplánovaná schůzka

Dnes

10:51 Schůzka začala
Naposledy přičteno

Schůzka v kanálu „Obecně“

Požádat o řízení Ukončit vyjadrkování

23:53

▲ Je spuštěné nahrávání Tato schůzka je nahrávána. Připojením souhlasíte s nahráváním této schůzky. Zásady ochrany osobních údajů

Zavřít

+21

Chat schůzky

20:00 gyb1-cz neděle 20.12.
Naplánovaná schůzka

Dnes

10:51 Schůzka začala
Naposledy přičteno